

Sygn. akt V S 9/14

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący SSA Iwona Wilk

Sędziowie SA Jadwiga Galas

SA Anna Tabak (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2014 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi A. S.

przeciwko Skarbowi Państwa – Prezesowi Sądu Okręgowego w (...)

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki - zawisłej przed Sądem Okręgowym w (...) pod sygn. akt XII C 17/13

p o s t a n a w i a :

oddalić skargę.

Sygn. akt V S 9/14

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 30 grudnia 2013 r. A. S. złożył skargę na przewlekłość postępowania, toczącego się przed Sądem Okręgowym w (...), pod sygn. akt XII C 17/13, domagając się stwierdzenia przewlekłości tegoż postępowania oraz zasądzenia kwoty 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia.

W uzasadnieniu podniósł, iż od listopada 2011 r., kiedy to wpłynął jego pozew, nic się nie działo, nie odbyła się żadna rozprawa. Wskazał, iż wielokrotnie kontaktował się telefonicznie z Sądem celem uzyskania informacji o sprawie, jednakże „był zbywany”, co spowodowało, że złożył skargę na przewlekłość postępowania (sygn. akt III S 121/12), która Sąd uwzględnił i zasądził na jego rzecz kwotę 2 000 zł tytułem zadośćuczynienia. Zdaniem skarżącego, w sprawie miała miejsce ewidentna przewlekłość postępowania, skoro od wniesienia pozwu do dnia pierwszej rozprawy (wrzesień 2013 r.) upłynęło 23 miesiące bez wyznaczenia terminu rozprawy.

Prezes Sądu Okręgowego w (...), w odpowiedzi na skargę wniósł o jej oddalenie, jako bezzasadnej. Przedstawiając chronologię czynności podejmowanych w sprawie XII C 17/13 stwierdził, że wszystkie czynności podejmowane w toku postępowania były podejmowane bez zbędnej zwłoki.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Skarga nie zasługiwała na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać trzeba, iż skarga niniejsza jest bezprzedmiotowa w takim zakresie w jakim odnosi się do okresu od dnia wniesienia pozwu (9 listopada 2011 r.) do dnia 18 grudnia 2012 r., kiedy to – na skutek skargi A. S. - zapadło orzeczenie stwierdzające przewlekłość postępowania toczącego się w sprawie I C 764/11 przez Sądem Rejonowym w (...), przyznające jednocześnie skarżącemu sumę pieniężną w wysokości 2 000 zł. Wyżej wskazany przedział czasowy nie może zatem podlegać powtórnemu badaniu pod względem przewlekłości postępowania, skoro przewlekłość ta została już stwierdzona.

W odniesieniu zaś do okresu po dniu 18 grudnia 2012 r. do dnia złożenia niniejszej skargi (31 grudnia 2013 r.) zważyć należało, iż analiza akt sprawy wskazuje, że zarzuty podniesione przez skarżącego nie są trafne, bowiem czynności przedsięwzięte przez Sąd Rejonowy w (...) oraz Sąd Okręgowy w (...) we wskazanym okresie, były podejmowane terminowo i bez nieuzasadnionej zwłoki, a co więcej, należało je uznać za prawidłowe.

Za stanowiskiem takim przemawia uporządkowany chronologicznie przebieg postępowania w sprawie o sygn. akt I C 764/11 a następnie XII C 17/13:

Wobec wydanego w dniu 25 października 2012 r. postanowienia Sądu Rejonowego w (...) – zarządzeniem z dnia 10 stycznia 2013 r. – akta sprawy I C 764/11 przekazano według właściwości rzeczowej Sądowi Okręgowemu w (...) (k. 173). W międzyczasie skarżący dokonał zmiany pełnomocnika o czym poinformowano Sąd Rejonowy w (...) w dniu 29 stycznia 2013 r. (k. 176-178). Akta sprawy wpłynęły do Sądu Okręgowego w (...) w dniu 1 lutego 2013 r., a sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą XII C 17/13 (k. 179 i 180).

Zarządzeniem z dnia 6 marca 2013 r. wezwano pełnomocnika skarżącego do uzupełnienia braków formalnych pisma z dnia 19 lutego 2012 r. oraz pisma z dnia 18 października 2012 r. (k. 181). Na zarządzeniu zamieszczono adnotację, iż sędzia referent przebywał na urlopie wypoczynkowym oraz na zwolnieniu lekarskim w dniach od 11 lutego do 1 marca 2013 r.

Następnie – zarządzeniem z dnia 22 marca 2013 r. – wyznaczono termin rozprawy na dzień 14 maja 2013 r., o czym zawiadomiono strony postępowania (k. 183).

W dniu 16 kwietnia 2013 r. wpłynęło pismo procesowe strony pozwanej podtrzymujące m.in. stanowisko zawarte w odpowiedzi na pozew (k. 193), a także pismo procesowe powoda podtrzymujące roszczenia przedstawione w piśmie z dnia 18 października 2012 r. (k. 208).

Na rozprawie w dniu 14 maja 2013 r. dopuszczono dowody z dokumentów i zeznań świadków, jednocześnie odraczając termin rozprawy na dzień 2 lipca 2013 r. celem przesłuchania świadków R. K., K. J. i W. M. (k. 219-220).

Podczas rozprawy w dniu 2 lipca 2013 r. Sąd przesłuchał dwóch świadków i odroczył rozprawę na dzień 24 września 2013 r. celem przesłuchania nieobecnego świadka (k. 244-245).

Na rozprawie w dniu 24 września 2013 r. przesłuchano świadka oraz powoda (doprowadzonego z aresztu śledczego), zaś po zamknięciu rozprawy wydano wyrok oddalający powództwo.

Na wniosek pełnomocnika powoda w dniu 9 października 2013 r. sporządzono uzasadnienie zapadłego w sprawie wyroku i zarządzono jego doręczenie (k. 286), co nastąpiło w dniu 23 października 2013 r. (k. 294).

Jednocześnie w dniu 22 października 2013 r. powód złożył skargę na przewlekłość postępowania w sprawie I C 764/11 oraz XII C 17/13, która postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 9 grudnia 2013 r., sygn. akt V S 89/13 została odrzucona, jako złożona przed upływem 12 miesięcy od rozpoznania poprzedniej skargi (k. 291-292).

W dniu 4 listopada 2013 r. do Sądu Okręgowego wpłynęła apelacja powoda (skarżącego), w związku z czym zarządzeniem z dnia 14 listopada 2013 r. Sąd wezwał pełnomocnika powoda do uiszczenia opłaty od apelacji. Wezwanie to zostało doręczone w dniu 29 listopada 2013 r. zaś w odpowiedzi na nie – pismem z dnia 3 grudnia 2013 r. – powód wniósł o zwolnienie go od tej opłaty, co nastąpiło postanowieniem z dnia 18 grudnia 2013 r. W tym też

dniu zarządono doręczenie odpisu apelacji stronie przeciwnej, przygotowując jednocześnie akta wraz z apelacją do przedstawienia tutejszemu Sądowi po wpływie dowodu doręczenia odpisu apelacji. W międzyczasie - pismem z dnia 31 grudnia 2013 r. (data nadania) - powód złożył kolejną skargę na przewlekłość postępowania, którą przedstawiono do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Katowicach w dniu 16 stycznia 2014 r.

Przedmiotem postępowania wywołanego skargą na przewlekłość postępowania zgodnie z ustawą z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.), zwaną dalej w skrócie: ustawą, jest badanie podniesionego przez składającego skargę zarzutu, że doszło do naruszenia przysługującego mu prawa do sądu poprzez przewlekłe prowadzenie postępowania w sprawie. Za przewlekłość postępowania uważa się, że są to wszystkie te sytuacje, w których pomimo realnych możliwości sprawnego prowadzenia postępowania, postępowanie to (na skutek nieuprawnionych działań lub zaniechań sądu) „przewleka się” - a stan ten utrzymuje się przez pewien okres czasu (trwa).

Dla stwierdzenia czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy zgodnie z treścią art. 2 ust. 2 cyt. ustawy ocenić w szczególności terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty, uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawikłaności, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, zwłaszcza tej, która zarzuciła przewlekłość postępowania. Ponieważ ustawa mówi o nieuzasadnionej zwłoce w rozpoznaniu sprawy, ta wymaga zwinionego, nieusprawiedliwionego obiektywnymi przesłankami opóźnienia w podejmowaniu czynności przez sąd.

W okolicznościach uzasadniających skargę powód wskazał, iż w sprawie miała miejsce ewidentna przewlekłość postępowania, skoro od wniesienia pozwu do dnia pierwszej rozprawy upłynęło 23 miesiące, a w tym czasie „nic się nie działo”.

Stwierdzić należało, że zarzuty skarżącego są bezpodstawne i nie odpowiadające prawdzie. Sekwencja czynności podejmowanych od 18 grudnia 2012 r. najpierw przez sąd Rejonowy w (...), a później - po przekazaniu sprawy - przez Sąd Okręgowy w (...) oraz zestawienie ich dat, nie upoważnia do twierdzenia, jakoby postępowanie przed tymi Sądami cechowało się opieszałością.

Sąd Apelacyjny nie stwierdził przewlekłości ani w zakresie przekazania akt sprawy, ani w zakresie doręczeń, ani też w kwestii wyznaczania terminów rozpraw. Sprawność postępowania toczącego się w niniejszej sprawie była jedynie częściowo zakłócona, co wynikało m. in. z przebywania sędziego referenta na urlopie wypoczynkowym i zwolnieniu lekarskim (np. okres od wpływu akt do Sądu Okręgowego do dnia wydania pierwszego zarządzenia przez sędziego tego Sądu) oraz z nieobecności na rozprawie świadka (wobec czego odroczone posiedzenie z 2 lipca na 24 września 2013 r.), co w sposób bezpośredni hamowało szybkość postępowania. W pozostałym zakresie postępowanie toczyło się sprawnie, a wszystkie czynności (w tym wyznaczanie kolejnych terminów rozprawy) podejmowane były przez Sąd Okręgowy terminowo, bez zbędnej zwłoki, z odstępami czasowymi sięgającymi maksymalnie kilku tygodni, wynikającymi w szczególności z czasu koniecznego na obrót korespondencji oraz okresu urlopowego sędziego.

Podkreślić w tym miejscu trzeba, iż przewlekłość postępowania nie może być oceniana jedynie przez pryzmat upływu czasu. Badanie przewlekłości postępowania obejmuje ocenę terminowości i ocenę prawidłowości działań sądu przy uwzględnieniu obiektywnych przesłanek. Nie wystarczy więc samo wskazanie sztywnego okresu dla dokonania danej czynności. Tymczasem skarżący powołał się wyłącznie na okoliczność upływu czasu (23 miesiące od wniesienia pozwu do wyznaczenia pierwszego terminu rozprawy), nie wskazując na jakiegokolwiek nieprawidłowości w podejmowanych czynnościach procesowych, co oznacza, że de facto zarzucał jedynie brak działania w określonym czasie.

Wobec powyższego, nie sposób dopatrzeć się w czynnościach podejmowanych zarówno przez Sąd Rejonowy w (...), jak i Sąd Okręgowy w (...) zaniedbań, mogących skutkować stwierdzeniem nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu sprawy.

Mając przeto na uwadze powyższe, skargę należało uznać za niezasadną i z tej przyczyny podlegającą oddaleniu - na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki.